

UCHWAŁA NR XXIII/560/16
RADY MIASTA SZCZECIN
z dnia 18 października 2016 r.

w sprawie skargi na działanie Prezydenta Miasta

Na podstawie art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. 2016 r., poz. 23, zm. poz. 868, poz. 996, poz. 996 i poz. 1579) **Rada Miasta Szczecin, uchwala, co następuje:**

§ 1. Uznaje za zasadną skargę Pana _____ - na bezprawne działanie Prezydenta Miasta w zakresie zaniechania wytyczenia „wyznaczonych miejsc postojowych” w Strefie Płatnego Parkowania.

§ 2. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 01 lipca 2016 roku Pan _____ (reprezentowany przez Pana _____) zam. w Szczecinie przy ul. _____ złożył skargę na bezprawne czynności Prezydenta Miasta Szczecin w zakresie zaniechania wytyczenia „wyznaczonych miejsc postojowych” w Strefie Płatnego Parkowania oraz wystawienia zawiadomień o nieopłaconych postojach w SPP.

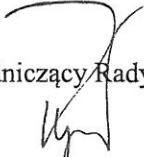
Zdaniem Skarżącego Prezydent Miasta Szczecin poprzez wystawienie zawiadomień o nieopłaconych postojach dopuścił się bezprawnego działania, bowiem we wskazanych w skardze danych, postoje pojazdów Skarżącego odbyły się na ulicach (Małkowskiego, Korzeniowskiego, Wojska Polskiego, Grodzkiej, Mazurskiej, Tkackiej, Śniadeckich, Niedziałkowskiego, Felczaka, Podgórznej, Jana Pawła II, Kaszubskiej i Małopolskiej), gdzie na ich całej długości brak było „wyznaczonych miejsc” do postoju pojazdów w Strefie Płatnego Parkowania. W opinii Skarżącego zaniechanie wytyczenia „wyznaczonych miejsc postojowych” w SPP stanowiło naruszenie dyrektyw art. 13b ust. 6 pkt. 1 ustawy z dnia 21.03.1985 r. o drogach publicznych (tj. Dz.U. Nr 2013, poz.260) oraz Rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 03.07.2003 r. w sprawie szczegółowych warunków technicznych dla znaków i sygnałów drogowych oraz urządzeń bezpieczeństwa ruchu drogowego i warunków ich umieszczenia na drogach (Dz.U. z dnia 23 grudnia 2003 r.) w szczególności poprzez zaniechanie wymalowania znaków poziomych na ww. ulicach. Mając na względzie to, że pojazd Skarżącego został zaparkowany w miejscach innych niż „miejsce wyznaczone” w rozumieniu art. 13b ustawy o drogach publicznych, brak było zdaniem Skarżącego obowiązku wnoszenia przez niego opłaty postojowej, o jakiej mowa w art. 13 ust. 1 przywołanej ustawy, a dalej naliczania opłaty dodatkowej w trybie art. 13f tej ustawy.

W wyjaśnieniu do skargi, zawartym w piśmie z dnia 06 września 2016 r. Prezydent Miasta podał, że podstawą normatywną do ponoszenia opłat za parkowanie na drogach publicznych w strefie płatnego parkowania jest art. 13 ust 1 pkt 1 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (tj. Dz.U. 2015 poz. 460). Przepis ten stanowi, że korzystający z dróg publicznych są obowiązani do ponoszenia opłat za postój pojazdów samochodowych na drogach publicznych w strefie płatnego parkowania. Poprzez wyznaczenie strefy płatnego parkowania znakami D-44 i D-45 spełniono wymagania określone ustawą, wskazując cały pas drogowy jako miejsce, w którym kierowcy są obowiązani do wnoszenia opłat pomiędzy tymi znakami. Użycie przez ustawodawcę określenia „w wyznaczonym miejscu” w liczbie pojedynczej wskazuje, iż miejscem wyznaczonym w rozumieniu ustawy jest miejsce wyznaczone ww. znakami. Ponadto Prezydent zaznaczył, że przywołane przez Skarżącego Rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 03.07.2003 r. w sprawie szczegółowych warunków technicznych dla znaków i sygnałów drogowych oraz urządzeń bezpieczeństwa ruchu drogowego i warunków ich umieszczenia na drogach jest rozporządzeniem wykonawczym do ustawy z dnia 20.06.1997 r. –Prawo o ruchu drogowym. Zatem jest to akt prawny niższej rangi i to do ustawy nie zawierającej delegacji do pobierania opłat i nie może wpływać na ustawę o drogach publicznych. Dowodami w sprawie upomnień wystawionych na Skarżącego są zawiadomienia o nieopłaconych postojach, które dokumentują fakt obecności jego pojazdu bez wniesionej opłaty za parkowanie

w obszarze strefy płatnego parkowania oraz rejestracja fotograficzna tych faktów przez kontrolerów SPP.

Po przeprowadzeniu postępowania wyjaśniającego na posiedzeniu 13 października 2016 r. Komisja Gospodarki Komunalnej, Rewitalizacji i Ochrony Środowiska RM postanowiła podjąć wniosek do Dyrektora Zarządu Dróg i Transportu Miejskiego w Szczecinie oraz Prezesa Spółki NiOL o dostarczenie informacji (fotograficznej) na temat każdego z miejsc postojowych w SPP wymienionych przez Skarżącego (w upomnieniach), czy były oznaczone znakami poziomymi w wymienionych datach zawiadomień o nieopłaconych postojach. Po otrzymaniu odpowiedzi na ww. wniosek Komisja odbyła ponowne posiedzenie w tej sprawie w dniu 18 października 2016 roku. Komisja zapoznała z nadesłaną dokumentacją fotograficzną, gdzie każde zdarzenie zaparkowania pojazdu przez Skarżącego zostało zarejestrowane przez pracownika SPP. Na zdjęciach widać było wyraźnie, że „wyznaczone miejsca” postoju w Strefie Płatnego Parkowania nie posiadały (w podanych datach i ulicach parkowania pojazdu przez Skarżącego) wymalowanych znaków poziomych. Za przeważający i uzasadniony zarzut skargi Komisja uznała naruszenie przepisów art. 13b ust 1 w związku z art. 13b ust 6 pkt 1 ustawy o drogach publicznych poprzez przyjęcie, że w strefie płatnego parkowania opłaty za parkowanie można pobierać na całym wydzielonym obszarze strefy, a nie w wyznaczonych miejscach. Komisja podzielając orzeczenie z dnia 21.06.2016 r. Naczelnego Sądu Administracyjnego (II GSK 233/15 – Wyrok NSA) stwierdziła, że cała strefa płatnego parkowania nie może być uznana za „miejsce wyznaczone” w rozumieniu przepisu art. 13b ust. 1 ustawy o drogach publicznych. Oprócz tego, że granice SPP wyznaczają znaki drogowe pionowe D-44 (początek strefy) i znak D-45 (koniec strefy) zastosowane winno być także oznakowanie poziome w postaci wyrysowanych linii dla każdego miejsca postojowego w strefie.

Po analizie złożonej skargi i przedstawionych wyjaśnieniach skargę należy uznać za uzasadnioną.

Przewodniczący Rady Miasta Szczecin

Lukasz Tyszler